

maal eller lagde nogen overordentlig Bægt paa den. Det ærede Medlem for Ribe Amts 4de Valgkreds (Lermansen) har dog i Dag yttret Noget om, at vi, der hin Dag modsatte os denne Bevilling, skulde have paadraget os et Ansvar ved den Gang at have negtet den. Jeg skal nu ikke videre gaa ind herpaa, men jeg vil dog bemærke, at man, dersom der virkelig skulde have været noget Ansvar forbundet med den Gang at negte Bevillingen, maa dog huske paa, at den, der i Scerdeleshed har Ansvaret for, hvad her foretages, er Regjeringen. Den maatte være fremkommen med sit Forslag paa en ganske anden Maade, hvis den paa et senere Standpunkt skulde kunne lade os høre, at vi havde paadraget os et Ansvar ved ikke i forrige Samling at bevilge denne Sum. Jeg er altsaa ganske rolig med Hensyn til det Ansvar, vi dengang have paadraget os, uagtet de Ytringer, der nu fremkom fra det ærede Medlem for Ribe Amts 4de Valgkreds. — Jeg kommer ved denne Sags Gang til at tænke paa et Udsagn, som man har hørt i det andet Thing, idet man nemlig sagde, at den store Strid, der fandt Sted i Rigsdagen med Hensyn til Bevillinger, var gjerne en saadan, som angik Marker og 100 Dalere, hvorimod Millionerne gik glat igjennem. Her er nu et Exempel paa, at Millionerne gaa glat igjennem. Jeg har imidlertid ikke ventet mig nogen anderledes affattet Betænkning med Hensyn til Enderesultatet end den, der foreligger; thi naar man ser, at dette Udvalg i det Væsentlige bestaar af de samme Medlemmer, hvoraf det Udvalg bestod, der i forrige Samling behandlede Hærløven, Befæstningsloven samt de andre lignende større Spørgsmaal, og at det, da der begynder at blive en lille Smule Uoverensstemmelse i Udvalget, paaberbaaber sig en Anskuelse, som er kommen frem i Hæruddvalget og senere heri Thinget, da vi havde Forslag til Lov om Hærens Ordning til Behandling, som en Grund til ikke at gaa ind paa at negte en saa stor Reserve, som 4 Batterier lige over for de 12 Batterier, som den egentlige Stamme, kunde man naturligvis ikke vente Andet, end at dette Things Flertal maatte være beredvillig til at gaa ind paa at bevilge den hele Sum. Uagtet man antyder, at Regjeringen ikke har baaret sig forsvarlig ad, ikke har været forsigtig nok ved Afslutningen af Kontrakten, har man dog ikke anført et eneste Ord, som tyder paa, at man er misfornøjet dermed; det er blot en lille Strøbmærkning, man finder Sp. 9—10. Det er overordentlig glædeligt for dem, som haabe paa, at

vi skulle faae noget Gødt ud af vore Arbejder heri Rigsdagen, naar man ser, at de Mænd, hvis Navne staa under denne Betænkning, og navnlig de af dem, der høre til Flertallet, have begyndt at indtage en saadan anden Stilling lige over for Regjeringen. — Hvad angaar selve Spørgsmaalet om Kanonerne, skal jeg kun sige, at jeg ikke tror, det havde kunnet nytte, at vi vare bleven indbudte til at overvære Prøverne. Jeg vil nu ikke sige, at der var den Fare derved, som Ministeren antog vilde være tilstede, nemlig at man skulde gaa hen og røbe Metanismen; den Fare tror jeg oprigtigt talt ikke var saa stor, fordi man lod Rigsdagens Medlemmer i Almindelighed se paa disse Prøver. Det forekommer mig iøvrigt, at Ministeren i denne Sag har baaret sig meget rigtigt ad ved ikke at indbyde Rigsdagsmændene til Noget, som de fleste af dem ikke forstaa sig paa; det forekommer mig meget henfigtsfuldt af Ministeren. Hvor behagelig de tidligere Tilfælde af denne Art med Frokost og andre Agreements end have været for dem, der have været med ved disse Leiligheder, kan jeg ikke Andet end takke for, at vi ere bleven fri for at blive indbudte dertil. (Ordføreren: Det ærede Medlem behøvede jo ikke at komme!). Ja, jeg er ogsaa bleven borte i de fleste Tilfælde, der var kun een Gang, jeg var nødt til at gaa med. Jeg troede ikke, at noget Saadant havde Betydning, fordi det saae ud til at være ganske vansteltigt at faae en Bevilling sat igjennem; men i dette Tilfælde har det jo været aldeles overskødigt at gjøre Skridt i den Henseende. Dette er det eneste ved denne Sag, hvorfor jeg maa takke Ministeren. — Det forekommer mig iøvrigt at være underligt, at Udvalgets Flertal dog ikke i det Mindste har forsøgt paa at meddele os, om Regjeringen ikke har kunnet gjøre en større Indskrænkning af Reserven, end man ser. I den Masse Kanoner, vi nu faae til Reserve, skulde man dog tro, at der kunde have været et Uddrag for nogle af de 4 Batterier, som her skulle anskaffes til Reserven, og naar Flertallet selv har haat den Overbevisning, hvad der jo staaar i Betænkningen, at det er for Meget, synes det mig, at vi burde have at vide, hvorledes Regjeringen vilde have været tilfreds, naar der var foretaget nogen Indskrænkning af dette Antal, da vi Andre, som skulle afgive en Stemme, dog ogsaa have en vis Udkomst til at blive lidt bedre oplyste derom (Ordføreren: De kunne jo stemme imod!). Den ærede Ordfører siger, at vi kunne stemme imod. Ja, det ved jeg meget godt; men